असे झाल्याने ---

सङ्करो नरकायैव कुलघ्नानां कुलस्य च।

पतन्ति पितरो ह्येषां लुप्तपिण्डोदकिकयाः॥ ४२॥

असा वर्णसंकर होणे कुलघातक तो सर्व कुलास निश्चितच नरकामधे नेतो आणि पिंडदानादि क्रिया लुप्त झाल्याने त्यांच्या पितरांचेहि पतन होते. ॥ ४२ ॥

> सङ्कर इति । एषां कुलध्नानां पितरः पतिन्त । हि यस्माल्लुप्ता पिण्डोदकिकया येषां ते ॥४२ ॥ या कुलघातिकंच्या पितरांचे, ज्याच्या पिंडदानादि किया लुप्त झालेल्या असतात, त्यांचे पतन होते. ॥ ४२ ॥ उक्तं दोषमुपसंहरति दोषेः इति द्वाभ्याम् ---

उपरोक्त दोषांचे 'दोषें:' इत्यादि या नंतरच्या दोन श्लोकाद्वारा उपसंहार करतो आहे. ---

दोषेरेतैः कुलघ्नानां वर्णसङ्करकारकैः।

उत्साद्यन्ते जातिधर्माः कुलधर्माश्च शाश्वताः॥ ४३॥

कुलधातकांच्या या वर्णसंकरकारक दोषांनी पुरातन ज्ञातिधर्म व कुलधर्म नष्ट होतात. ॥४३॥ दोषेरिति । उत्साद्यन्ते लुप्यन्ते जातिधर्मा वर्णधर्माः कुलधर्माश्च । चकारादाश्रमधर्मादयोऽपि गृह्यन्ते ॥४३॥ पुरातन ज्ञातिधर्म व कुलधर्म नष्ट होतात लोपतात. चकारादीनि आश्रमधर्मादि देखिल येथे गृहित आहेत. ॥४३॥

उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन ।

नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुम ॥ ४४ ॥

कुलधर्म नष्ट झालेली माणसे, अरे जनार्दना! निश्चितच नरकामधे पडतात, असे आम्ही ऐकत आलो आहोत. ॥ ४४ ॥ उत्सन्नेति । उत्सन्नाः कुलधर्मा येषां ते तथातेषाम् । उत्सन्नकुलधर्माणामित्युत्सन्नजातिधर्मादीनामप्युपलक्षणम् । अनुशुश्चम श्रुतवन्तो वयम् । 'प्रायश्चित्तमकुर्वाणाः पापेषु निरता नराः । अपश्चात्तापिनः कष्टान्निरयान् यान्ति दारुणान् (याज्ञ ३ ।२२१) इत्यादिवचनेभ्यः ॥४४ ॥ ज्यांचे कुलधर्म लोप पावतात ते तसेच त्यांचे, उत्सन्नकुलधर्माणाम् हे पद लुप्त झालेल्या जातिधर्मादिंचे निर्देशक आहे. 'प्रायश्चित्त न कारणारे, पापरत तसेच पश्चात्ताप न करणारे लोक दुःखानि परिपूर्ण अशा धोर नरकामधे जातात.' इत्यादिवचनांद्वारा कुलधर्म नष्ट झालेली माणसे, अरे जनार्दना! निश्चितच नरकामधे पडतात असे, आम्ही ऐकत आलो आहोत. ॥ ४४ ॥

बन्धुवधव्यवसायेन संतप्यमान आह ---

बन्धुबान्धवांना मारण्याच्या या व्यापाराने संतप्त होत बोलतो आहे---

अहो बत महत्पापं कर्तुं व्यवसिता वयम्।

यद्राज्यसुखलोभेन हन्तुं स्वजनमुद्यताः॥ ४५॥

राज्यसुखलोभाने स्वजनांना मारण्यास उठलो आहोत, अरेरे पहा! कसले हे धातक पाप करण्यास आम्ही आरंभ केला आहे. ॥ ४५॥ अहो इति । स्वजनं हन्तुमुद्यता इति यत एतन्महत् पापं कर्तुमध्यवसायं कृतवन्तो वयम् । अहो बत कष्टमित्यर्थः ॥४५॥